

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3329

гр. София, 31.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **9827** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по реда на 145 и сл. от АПК вр. чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, по жалба на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА** срещу Уведомление от 29.05.2024г. на РУО на ОПОС 2014-2020г за извършена финансова корекция относно искане за окончателно плащане № 19/29.03.2024г.

С молба от 30.01.2025 г. е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорвания акт. Сочи се, че предварителното изпълнение на акта ще причини значителна или трудно поправима вреда на Столична община, доколкото сумата по корекцията е в особено големи размери и предварителното изпълнение на акта ще причини сериозен дефицит във финансиране на редица обекти, конкретно изброени в приложение „3а“ към бюджета на Столична община, приет с решение 49/28.03.2024г. и публично достъпен на адрес: <https://www.sofia.bg/2024-financial-year>. Соци се, че Столична община е участвала в различни проекти и е изразходвала милиони средства, финансирани от европейските фондове. Предварителното изпълнение на корекцията, която е на значителна стойност щяла да доведе до невъзможност за реализиране на множество социално значими и комунални дейности и до значителен недостиг в бюджета на столична община. Според счетоводна справка, към момента от предварително изпълнение на финансови корекции и отказани верификации общината щяла да загуби 27 млн. лева. Ръководителят на УО на ОПОС използвал чл. 27 и чл. 27, ал. 2 от ЗУСЕФСУ и издавал и други актове, независимо, че Решение 69/2024г. не е влязло в сила. Приложен е списък на част от проектите по Приложение „3а“ без осигурено финансиране, сред които са закупуване на техника за аварийна помощ, на автомобили за Общинска полиция, ремонти на детски градини и училища, ремонти на уличното платно, изграждане и ремонт на канализация и др.

Съдът, след като се запозна с искането и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е направено от надлежна страна по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК, поради

което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е основателно.

Оспореното уведомление е издадено на основание чл. 75, ал. 1 ЗУСЕФСУ. Видно от съдържанието на акта, с него органът, по повод постъпило искане за окончателно плащане, е посочил, че са извършени финансови корекции, вследствие на които се намаляват верифицираните разходи по окончателното искане за плащане със сума в размер на 1 836 418, 60 лв., вр. с Решение № 69/27.05.2024г. на Ръководителя на УО на ОПОС.

Разпоредбата на чл. 73 от ЗУСЕФСУ, предвижда, че финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Решението може да се оспори пред съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като при съдебното оспорване се прилагат съответно разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и 3 и ал. 5 и 6. В чл. 27, ал. 2, изречение първо от ЗУСЕФСУ изрично е указано, че оспорването на индивидуалните административни актове и на административните договори не спира тяхното изпълнение.

На основание чл.166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. От своя страна нормата на чл.166, ал. 2 от АПК предвижда, че при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. От друга страна обаче самата необходимост от предварително изпълнение по силата на закона представлява оборима презумпция. Затова в тежест на жалбоподателят и молител в настоящото производство е да докаже, че има противопоставим интерес, с който да опровергае обезпечителната нужда на държавата да съхрани финансовите си интереси като допусне предварително изпълнение на административния акт, с който се налага на жалбоподателя сочената в решението парична нередност.

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства върху правната сфера на адресата, тъй като засяга неблагоприятно правната му сфера. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, при наличие на нови обстоятелства– такива, които са се осъществили след издаването на акта, каквито в случая са налице.

Съдът намира, че доколкото в случая се касае за разходване на финансови средства на ЕС, приложение следва да намерят нормите първичното и вторично право на ЕС. По същество касае актове и действия, които пряко рефлектират върху начина на изпълнение на задълженията на държавата произтичащи от чл. 174 Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), засягащи именно икономическото, социално и териториално сближаване. Този факт безспорно установява наличието на държавен интерес, който обаче е противопоставим. Също така позовавайки се на чл. 175 ДФЕС държавите-членки следва да осъществяват своята икономическа политика и я координират по такъв начин, че да постигнат целите на чл. 174 ДФЕС, а Съюзът подкрепя осъществяването на тези цели чрез действията, които предприема

посредством структурните фондове. Икономическата дейност следва да съблюдава правилата на конкуренцията. Затова за да се гарантират тези цели и изпълнението на чл. 317ДФЕС, Европейският съюз е въвел пряка регулация на правоотношенията по повод достъпа и ползването на финансова помощ от структурните фондове – Регламент (ЕО) №1083/2006 на Съвета от 11.07.2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на регламент (ЕО) №1260/1999 (Регламент №1083/2006), съответно Регламент (ЕС) №1303/2013 на Европейския парламент.

Нови обстоятелства, които не са взети предвид при постановяване на акта и за чието осъществяване възниква опасност при предварителното му изпълнение, са сочените от жалбоподателя обстоятелства за социално-битовите и комунални услуги, които биха се осуетили при предварителното му изпълнение, доколкото в плана на Столична община е предвидено изпълнение на множество важни проекти, с цел осигуряването нормални социално-битови условия на жителите на Столична община, които биха били лишени от възможност за финансиране, вследствие един невлязъл в сила, оспорен административен акт.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай предварителното изпълнение на решението ще доведе до значителен и прекомерен разход в бюджета на Столична община, което би осуетило важни за жителите на общината проекти и би причинило съществени вреди на неопределен кръг граждани. С това съществено ще се засегне обществения интерес и интересите на адресата на акта. Столична община носи отговорност, включително и имуществена, за своевременно и качествено осигуряване на нормални социално-битови и комунални услуги на гражданите, за осигуряване на добра околна среда и сигурност. Неизпълнение на множеството нейни задължения за ремонтване на пътната мрежа, за ремонт и осигуряване на безопасни и нормални условия в училищата и детските градини, за неосигуряване на нуждите на Общинска полиция и Дирекция „Аварийна помощ“, неремонтиране на канализацията и др. ще доведе до ангажиране на деликтната ѝ отговорност спрямо неопределен кръг лица, което ще доведе до сериозна задължнялост, нецелесъобразно разходване на допълнителни средства за обезщетения и лихви и съществено ще влоши финансовото състояние на важна обществена институция, което би причинило невъзможност да функционира нормално. Освен на самата институция, това ще се отрази негативно и на жителите на общината. От което следва, че последиците от предварителното изпълнение на невлезлия в сила акт ще са много по-съществени от опасността за защитения интерес.

В тази връзка, съдът взе предвид мотивите на Тълкувателно решение № 5/08.09.2009 г., постановено по Тълкувателно дело № 1/2009 г. на ОСК на ВАС, а именно: „Законът, предвидил предварително изпълнение, цели да защити съответни важни държавни или обществени интереси, или да предотврати други последици в смисъла на обхвата и приложното поле на изброените в общата норма на чл. 60 от АПК критерии, но ако от това предварително изпълнение за всеки конкретен случай могат да настъпят сериозни вреди, в общия смисъл на чл. 120 от Конституцията на Република България, Съдът може да упражни контрол и да разгледа жалбата срещу предварителното изпълнение. Противното разбиране би противоречало на смисъла на възприетия общ принцип на правото на Европейската общност, уреден в чл. 6 от АПК – принцип на съразмерността, изразяващ се в това, че административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от

най-необходимото за целта, за която актът се издава“.

Няма спор, че по принцип неизпълненията на задълженията на държавата по усвояване на средствата по структурните фондове пряко рефлектира върху консолидираната финансова програма на държавата по смисъла на чл. 4 от Закона за публичните финанси и води до нарушаване на принципите на управление на публичните финанси и в частност на принципите на отчетност и отговорност, устойчивост и законосъобразност – чл. 20, т. 2, 8 и 9 от Закона за публичните финанси (ЗПФ). Безспорно е, че финансовата стабилност на държавата по принцип е изключително важен държавен интерес – един от най-важните.

От друга страна обаче съдът намира, че целта на допуснатото по силата на специалния закон предварително изпълнение се състои в защита на важни държавни или обществени интереси, при което следва да бъде налице съразмерност между тях и интересите на адресата на административния акт. В тази връзка и на основание чл. 6, ал. 2 от АПК, освен посочените по-горе значителни и труднопоправими вреда за адресата, следва да се има предвид и обществения интерес на жителите на Столична община да получат добри социалнобитови условия за живот и услуги.

Макар и с допуснатото предварително изпълнение на цитираното решение по силата на закона, да се защити държавния интерес, то при така очертаната фактическа обстановка, съдът намира, че предварителното изпълнение на процесното решение от № РД-02-36-153 от 24.02.2016г., не представлява адекватна мярка, която да гарантира правилното функциониране на системите за управление и контрол на територията на Република България по смисъла на рецитал 62 от Преамбюла на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година относно определянето на общи разпоредби за Европейския регионален фонд, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999. За тази цел е необходимо да се установят общи принципи, както и необходимите функции, които системите за контрол на всички оперативни програми следва да извършват. Ако не бъде спряно предварителното изпълнение на цитираното решение, това би могло да причини значителни затруднения при осъществяване на дейността на Столична община, като държавен орган, което пък от своя страна безспорно би довело до вреди на жителите на столицата.

Съдът приема изложеното от заявителя в настоящото производство, че разходите, засегнати с оспорваното решение, не са предвидени при формиране на бюджета на Столична община и решението по процесния невлязъл в сила индивидуален административен акт неминуемо би довел до нанасяне на сериозна вреда в бюджета, което би осуетило възможността на общината да изпълнява нормативно установените си задължения по осигуряване на добри социалнобитови условия и комунални услуги. Предвид това, бюджетният дисбаланс и евентуално предизвиканите от предварителното изпълнение на акта затруднения за общината ще окажат съществено негативно влияние, както върху възможността ѝ да функционира нормално и да изпълнява законовите си задължения, така и биха ангажирали деликтната ѝ отговорност за неизпълнените задължения и биха рефлектирали негативно и върху жителите на Столична община.

Спирането по същество може да се разглежда и като мярката, която в случая е и непропорционална, и не отговоря на целта на цитираната норма от Преамбюла на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета.

С оглед изложеното, искането за спиране на допуснатото от закона предварително

изпълнение на решението следва да бъде уважено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 166, ал. 3, във връзка с ал. 2 и ал. 4 от АПК,
Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Уведомление от 29.05.2024г. на РУО на ОПОС 2014-2020г за извършена финансова корекция относно искане за окончателно плащане № 19/29.03.2024г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщаването му.

Съдия: